

Styrelsens berättelse vid Hermelinska Släktföreningens årsmöte i Kalmar
den 27 Juni 1936.

Då släktföreningen nu åter samlas till stadgeenligt släkthemöte - det 5:te i ordningen sedan det konstituerande sammanträdet i Stockholm 1911 - erinra vi oss med glädje de dagar i juli månad 1931, då vi avhölllo vårt släkthemöte i Sigtuna.

Fyrtiotre medlemmar av släkten eller densamma närstående fränder voro då samlade i den lilla idylliska Mälarestaden, ägnande de båda mötesdagarna dels åt sedvanliga förhandlingar rörande släkten och dess angelägenheter, dels åt mera fri och otvungen samvaro bland den lilla stadens många medeltida minnen eller under den minnesvärda utfärden till Skokloster, detta imponerande monument från vårt lands storhetstid.

Under femårsperioden 1/1 1931 - 31/12 1935 har friherrliga ätten Hermelin ökat från 123 till 138 medlemmar. Under samma tid hava 9 st. avgått med döden; 15 äro födda och 6 hava införlivats med släkten genom gifte.

Föreningen hade vid 1935 års slut 19 ständiga och 67 årsbetalande medlemmar eller tillsammans 86 st.

Styrelsen har utgjorts av friherrarne Adolf (ordf.), Gösta (sekr. och kassaförvaltare), friherrinnan Lotten och friherre Alf.

Föreningens tillgångar, som vid 1931 års början utgjorde Kr. 22160:30, hava under sistförflutna 5-årsperiod ökat med Kr. 2728:11 och uppgingo sålunda den 31 dec. 1935 till Kr. 24888:41.

Inkomsterna i räntor och medlemsavgifter belöpa sig under samma tid till Kr. 7379:10. I understöd till släktmedlemmar har utbetalats Kr. 3100:-.

Tillgångarne äro till övervägande del placerade i Konungariket Sveriges Stadshypotekskassas 4¹/₂ och 5 % obligationer och deponerade i öppet förvar i A.B. Svenska Handelsbanken. Samtliga obligationer äro bokförda i nominella värdet.

Räkenskaperna äro reviderade av föreningens å släkthemöte utsedda revisorer, vilka däröver avgivit särskild berättelse.

Styrelsen vill ej underlätta att redan inför årets släkthemöte meddela, att framlidna friherrinnan Ingeborg Hermelin, född Améen i sitt testamente till släktföreningen testamenterat ett belopp av Kr. 10000:-, vilka medel enellertid

ej influtit förrän under innevarande år, varefter de placerats i nom. Kr. 10000+
Konungariket Sveriges Stadshypotekskassas 4¹/₂ % obligationer av år 1933.

Tack vare denna stora förstärkning av släktfonden och även av andra or-
saker har styrelsen ansett sig böra inför årets släktmöte framlägga förslag
därom, att årsavgifterna till föreningen skola upphöra att utgå f.o.m. inne-
varande år, i samband varmed ändring av föreningens stadgar skulle äga rum.

Med medlemmarne av den i Eskilstuna boende ofrälse släkten Hermelin har
skriftlig överenskommelse träffats av innebörd, att kontrahenterna förbinda
sig att ombesörja, att annat släktnamn i laga ordning anskaffas åt deras
nuvarande och eventuellt frandeles erhållna avkomlingar. Genom den sålunda
träffade överenskommelsen synes denna fråga hava fått en slutgiltig och
tillfredsställande lösning.

Skalmar den 26te Juni 1936

Carl O. Hermelin

Gösta H. M. Lin.

*Auf Hermelin.
Carl Hermelin*

Carl August Hermelin
in memoriam.

År 1933 lämnade Carl August Hermelin detta jordiska. Han var född den 13 maj 1855, äldste son till domänintenden och sekreteraren i Stockholms läns hushållningssällskap friherre Alfons Hermelin och hans maka Amalia f. Wirgin. C.A. bestämde sig för den militära banan. Vid 18 års ålder ingick han som volontär vid Kungl. Södermanlands regemente och tjänstgjorde på förläggningssorten Malmköping under större delen av skollovet.

År 1878 blev han utnämnd till underlöjtnant. Men den tidens tjänstgöring vid regementet varade blott ett par månader på sommaren, varför han måste se sig om efter sysselsättning. Han slog sig på sjukgymnastiken och efter ett par års förberedelser öppnade han i Gotha i Tyskland ett institut. Här var han verksam i många år när den militära tjänstgöringen ej tog hans tid i anspråk.

Tyskland och särskilt Gotha beundrade han varmt och uppriktigt och här fann han också sin brud - Marie Doepping.

1896 lämnade han som nygift Tyskland för alltid.

Hemkommen ägnade han sig åt affärslivet, men förutsättningarna för ett lyckligt resultat voro ej stora. Som affärsman hade han ej förmågan skilja på verkligt bärkraftiga företag och sådana som vilade på allt för stor optimism. Hans goda hjärta, ett arv inte minst från fadern, utnyttjades ej sällan i för honom själv ofördelaktig riktning. Han var med andra ord stundom allt för naiv och trodde att världen var bättre än den i själva verket är.

Han var en av stiftarna till Allmänna hagelskadebolaget och styrelsens ordförande till sin bortgång. I över 30 år bodde han på Nacka gård, där även fadern slutat sina dagar, och avled 78 år gammal.

C.A. Hermelin var en glad och god sällskapsmänniska, road av att få berätta historier och levde i sina ungdomsminnen in i det sista. Militärårens händelser och äventyr nedskrev han på äldre dagar och överlämnade till sitt gamla regemente.

C.A. behöll hela livet igenom barnasinnet, i med och motgång.

Även om man spårade inte så litet av bohemien i honom, skall dock hans älskvärda väsen och villighet att hjälpa andra, när han själv hade något, förbli i minnet hos dem, som kommo närmare i beröring med honom.

Anna Hermelin
in memoriam.

Anna Hermelin, syster till C.A. Hermelin, avled ett år efter brodern. Hon var född 1856. Några år före femtioårsåldern drabbades hon av en nervsjukdom och måste hela det återstående livet vårdas på sjukhem i Nacka, där hennes tragiska liv slutade 1934.

Skrivet av Alf Hermelin.

Ennen släkten har ännu en gång inträffat
det sälsynta, att maka och maka inom
några korta månader fått följes åt i dödens
öfver gränsen in i evigheten.

Osökt faller äfven denna gång i tankarna
dessa gamla systrar och Bröder och Bröder.
Likt dessa båda voro Gabriella och Thure
Kerenskiöld. Kärlekens mest oöfverskådliga band
af kärlek och trohet vis hvarandra,
band som hölls under lifets lyckstid
men som ännu bättre visade sin styrka
med de år af sorg och pröfningar, som
likt ett askmoln drog upp, då allt såg
som mest strålande och lyckligt ut.

Men molnen dröja förbi, och vi,
som fått blicka in i Morén Bellis goda,
strålande sjärlöf och lät hälsas Morén
Thurens ädla och hjärtliga väsen, böja oss
i tackrausht för detta minne af
två goda, ädla och sanna människor.

Rolf Hermelin

in memoriam.

1912.
Rolf Hermelin föddes den 28e Okt 1912 på den gamla släktgården Wälsnäs, och där tillbringade han hela sin barndom. Rolf var den klenaste av sysskonen. En sjukgjutning, som han ådergjut sig som följt efter schackskafferberget, gjorde sig ofta påmind genom långa sjukdomsperioder. Men däremellan var det glada dagar, lek och upptåg i skog i mark i lida på fjällen, friskt arbete i jordbruket och skolarbete följt. Haraldsbo i sedan i Västman Rolf var den näst äldste i en stor sysskonfamilj, och han var den gladaste bland de glada, ofta även som följde av sysskonen. År 1927 flyttade familjen till Blidå, barnen kommit in i Söderköpings kommunskola, och Rolf konfirmerades till kommunens medlems i Söderköpings kyrka. Han kom också med i kyrkliga ungdomskretsen och deltog med liv och intresse i flera kyrkliga sammankomster. Under denna tid växande tanken att bli lärd. Sämen 1930 tog Rolf realskoleexamen med gott betyg i de tekniska färdigheterna, och på hösten samma år började han i gymnasiet i Söderköping. Han hade stort intresse för de tekniska färdigheterna, och efter något över ett år måste han sluta i läroverksamheten för att alla vidare studier.

Rolf kom som tillhörare i frikänds och börja hjälpa till i släktgården. Arbetet intresserade honom, han tyckte om det och glad i hagen, beslutade han att bli trädgårdsmästare. I år skickade han på Thorsvi - i kyrkliga ar. Arbetet intresserade honom mer och mer, och han följdes på god i Thorsvi hemmet. Där mötte han också

Är den första boken. På sommaren 1933 hade
lilla Ingrid Frander kommit till Thorsvi, och
de båda fanns snart boende. Men med bär-
laken utnådd också tanken på att komma
skaffa ett eget hem, och så lämnade Paul Thors-
vi för att vid Givrons stora frägnadens fruktiga
frukorra sig i frägnadens sked. En olycklig flyg-
plan väntades från första stund vid Givron.
Arbetet var för pressande. Efter några få måna-
der var han med boken. Han kom hem till Blä-
sta i slutet av mars 1934, men sjukdomen —
det var skenpen sjuk — stod i till att bota.
Det var blott ett minsta slutet! — Och det kom
snart. Efter några veckors lidande, som han
har på stilla och manligt, insomnade han
för alltid på pingstaften den 19 maj 1934.
Här är hans sista ord: "Jag är inte alls
rädd för att dö, men jag vill på gärna leva."

Skrevet af Palle Mader.
Likhetsminne Hanne Kemmelin
född Pauli.